

**Niedziela
"Gaudete" III
NIEDZIELA
ADWENTU
NIEDZIELA
RADOŚCI**

Trzecia niedziela Adwentu jest tradycyjnie nazywana niedzielą “Gaudete”. Nazwa pochodzi od pierwszego słowa antyfony na wejście “Gaudete in Domino” (czyli “radujcie się w Panu”). Antyfona ta jest poświadczona już w najstarszych zachowanych antyfonarzach liturgii rzymskiej z VIII i IX w. (wówczas antyfona na wejście była refrenem Psalmu śpiewanego na rozpoczęcie Mszy św.) i została także zachowana w obecnym Mszale.

**Niedziela radości
w oczekiwaniu na cud narodzin**

**Oto kładę dziś przed tobą życie i śmierć,
błogosławieństwo i przekleństwo.
Wybierz więc życie, abyś żył ty i twoje potomstwo**

por Pwt 30, 19

Niedziela “Gaudete” to swego rodzaju obwieszczenie bliskości Zbawiciela, co stanowi jednocześnie zaproszenie do radości. Niedziela “Gaudete” miała większe znaczenie w dawnych czasach, gdy Adwent miał znacznie silniejszy niż obecnie koloryt

pokutny, co wiązało się z przyjęciem w ramach liturgii rzymskiej niektórych zwyczajów z Galii. I tak w Adwencie nie grano na organach i nie przyozdabiano prezbiterium kwiatami. Wolno było to robić jedynie w niedzielę “Gaudete”. Ponadto w niedzielę tę śpiewano hymn “Chwała na wysokości Bogu”. Był to przedsmak radości zbliżających się świąt Narodzenia Pańskiego. W Rzymie celebrowano niedzielę “Gaudete” szczególnie uroczyście. Jak poświadczają źródła z XII i XIII w., papież o północy sprawował liturgię w bazylice św. Piotra. Najpierw odprawiano oficjum odpowiadające dzisiejszej Godzinie czytań, potem sprawowano uroczystą Mszę św. Papież przywdziewał ornat koloru różowego.

Dzisiaj nie uważa się Adwentu za czas pokutny, akcentuje się raczej pełne radosnej tęsknoty

oczekiwanie, dlatego też nie przywiązuje się już takiej wagi jak kiedyś do niedzieli “Gaudete”. Nie ma już zakazu gry na organach czy umieszczania kwiatów przy ołtarzu w Adwencie, stąd też trzecia niedziela Adwentu nie stanowi już pod tym względem wyjątku. Nie praktykuje się też śpiewu “Chwała” w tę niedzielę. Można natomiast stosować różowy ornat.

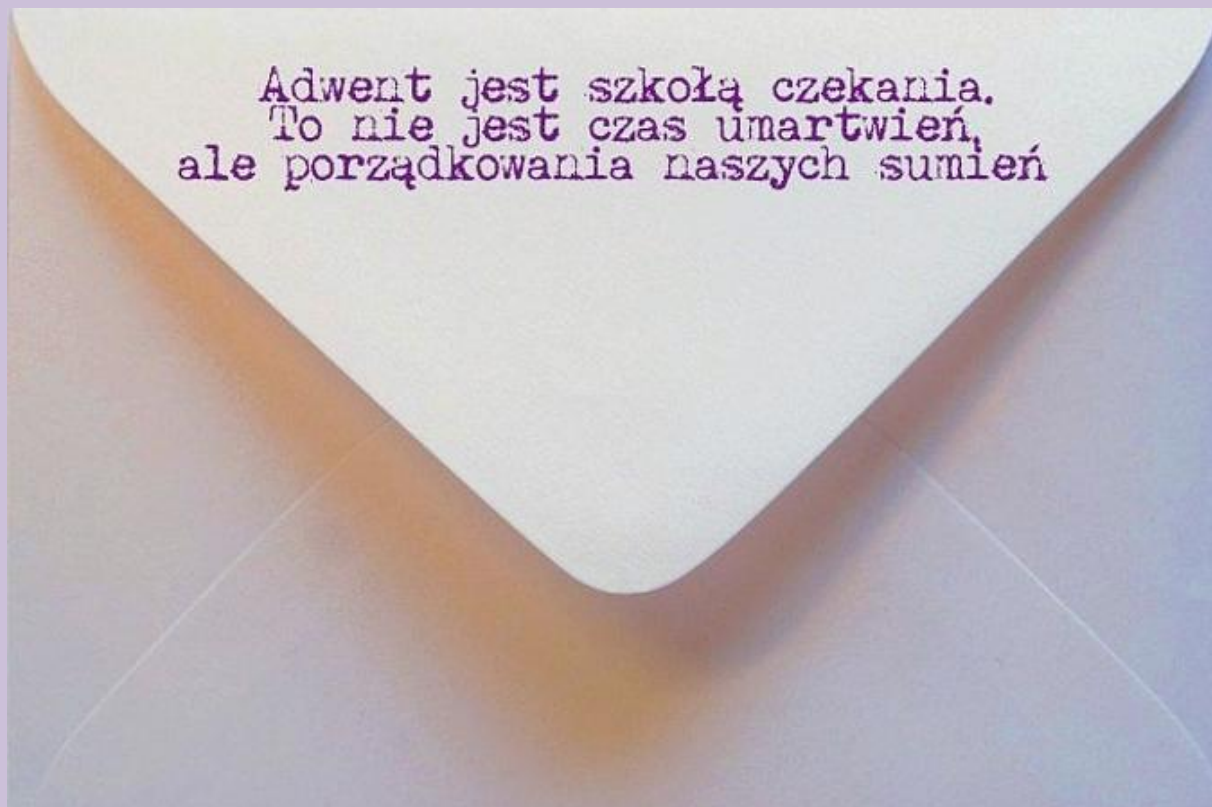
Chociaż tradycja niedzieli “Gaudete” nie jest już tak

akcentowana jak kiedyś, nie oznacza to że należy ją pomijać. Przeciwnie, jest ona bardzo cenna i zapominanie o niej byłoby niewątpliwym zubożeniem. Temat radości ze spodziewanego przyjścia Zbawiciela jest obecny w tekstach liturgicznych tego dnia. Kolekta tej niedzieli zawiera prośbę, “spraw, abyśmy przygotowali nasze serca i z radością mogli obchodzić wielką tajemnicę naszego zbawienia”. Również czytania biblijne we wszystkich trzech cyklach (A-B-C) nawiązują do radości.

W tym roku obowiązuje cykl A.

Tekstem w którym motyw radości z przyjścia Zbawiciela jest najbardziej obecny, jest pierwsze czytanie pochodzące z Księgi Izajasza (Iz 35, 1-6a. 10). Zawiera ono zapowiedź zbawienia i czytamy

Adwent jest szkołą czekania.
To nie jest czas umartwień,
ale porządkowania naszych sumień

w nim m.in.: “Niech się rozweseli pustynia i spieczona ziemia, niech się raduje step i niech rozkwitnie! (...) Wtedy przejrzą oczy niewidomych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy wyskoczy jak jeleń i język niemych wesóło krzyknie. (...) Przybędą na Syjon z radosnym śpiewem, ze szczęściem wiecznym na twarzach. Osiągną radość i szczęście, ustąpi smutek i wzdychanie”.

Ewangelia (Mt 11, 2-11) wprowadzie nie mówi wprost o radości, ale Jezus w odpowiedzi na pytanie św. Jana Chrzciciela o to, czy jest On faktycznie tym, który miał przyjść, wskazuje na znaki podobne do tych o których pisał Izajasz: “niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się Ewangelię”, po czym dodaje: “a błogosławiony (czyli: szczęśliwy) jest ten, kto we Mnie nie zwątpi”.

ks. Maciej Zachara MIC